

عنوان مقاله:

رویکرد توسعه پایدار به مناطق خشک و بیابانی

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

آرزو رزاقی - دانشجوی کارشناسی ارشد همزیستی با بیابان- توسعه و عمران مناطق بیابانی

زهرا آقابابایی - دانشجوی کارشناسی ارشد همزیستی با بیابان- محیط زیست و منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

مطالعه دستورالعمل های اسلامی این حقیقت را آشکار می سازد که اسلام و آموزه های اسلامی توجه بسیار زیادی به حفظ محیط زیست و توسعه پایدار در بهترین معنی آن داشته است. به زبان ساده در صورت محقق شدن دستورهای اسلامی منابع طبیعی به صورت مناسب مورد بهره برداری قرار گرفته و در این صورت طبیعت توان جایگزینی آن منابع را خواهد داشت. بحث توسعه زمانی مفهوم می یابد که انسان به نقش عظیم خود پی برده و بابه کارگیری ابزار لازم سعی در به حداکثر رساندن حفظ منابع و کاهش اثرات مخرب آن که بیابان زایی نتیجه آن است، داشته باشد. از آنجا که افراد انسانی هم وسیله توسعه هستند و هم هدف نهایی آن، لذا مدیریت جامع و کاربردیو استفاده از خرد و مشارکت های جمعی بسیار موثر و کارآمد خواهد بود.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، مشارکت، مناطق بیابانی، راهکارها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160298>

